

COMMISSIE VOOR DE
BESCHERMING VAN DE
PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

ADVIES Nr 08 / 94 van 2 maart 1994

O. ref. : A / 93 / 027

BETREFT : Ontwerp van koninklijk besluit waarbij de ambtenaren en de beambten die bij het Ministerie van Justitie belast zijn met het houden van het Centraal strafregister gemachtigd worden het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer :

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid artikel 8, gewijzigd door de wet van 15 januari 1990;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Justitie, d.d. 7 december 1993 en de bijkomende inlichtingen, verkregen op 14 februari 1994 bij het verhoor van een afgevaardigd ambtenaar van de dienst die belast is met het houden van het Centraal strafregister bij het Ministerie van Justitie;

Gelet op het verslag van de heren F. RINGELHEIM en P. LEMMENS;

Brengt op 2 maart 1994 het volgende advies uit :

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG :

-----

1. Het ontwerp van koninklijk besluit dat aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor advies wordt voorgelegd, heeft tot doel de ambtenaren en de beambten die bij het Ministerie van Justitie belast zijn met het houden van het Centraal strafregister machtiging te verlenen het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te gebruiken.

De ambtenaren en beambten die gemachtigd zijn het identificatienummer te gebruiken, zouden zijn : de directeur-generaal van het Bestuur Algemene Diensten van het Ministerie van Justitie en de ambtenaren en beambten van de niveaus 1, 2 en 3 die belast zijn met het houden van het Centraal strafregister.

II. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP :

A. Rechtvaardiging van het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister

2. Het ontwerp van koninklijk besluit vindt zijn grond in de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid artikel 8.

De bepalingen van het ontwerp worden in hun beginsel gerechtvaardigd door de volledige informatisering van het Centraal strafregister.

De doelstellingen van het ontwerp van koninklijk besluit zijn in overeenstemming met de geest van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister.

De finaliteiten voor het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister, met name de nauwkeurige identificatie van de personen, lijken gewettigd en ter zake dienend.

B. Aanwijzing van de personen die gemachtigd zijn het identificatienummer van het Rijksregister te gebruiken

3. Volgens artikel 1 van het ontwerp, zou de machtiging om het identificatienummer te gebruiken, worden toegekend aan de directeur-generaal van het Bestuur Algemene Diensten van het Ministerie van Justitie, evenals aan de ambtenaren en beambten van de niveaus 1, 2 en 3 die belast zijn met het houden van het Centraal strafregister.

De Commissie stelt vast dat op die manier een zeer groot deel van het personeel verbonden aan het Centraal strafregister gemachtigd zou zijn het identificatienummer te gebruiken. Volgens de Commissie horen er selectievere machtigingen te worden voorzien, teneinde de banalisering van dat nummer te vermijden.

4. In onderhavig geval zijn de gegevens die door het Centraal strafregister worden verwerkt (veroordelingen en gelijkaardige maatregelen), uiterst gevoelig. Bovendien hebben ze betrekking op een groot aantal personen.

Er bestaat momenteel geen wet die het Centraal strafregister regelt. Zeker, artikel 8, paragraaf 4 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens bepaalt dat bepaalde gerechtelijke en politieke gegevens, beoogd in artikel 8, paragraaf 1 "door het Centraal strafregister, gehouden op het Ministerie van Justitie, (mogen) worden verwerkt". Dit neemt niet weg dat de organisatie en de werking zelf van het Centraal strafregister sinds 1888 wordt geregeld door eenvoudige ministeriële omzendbrieven.

Deze situatie werd betreurd tijdens de bespreking van het ontwerp dat voornoemde wet van 8 december 1992 is geworden. Toen kondigde de Minister van Justitie aan dat er een wetsontwerp zou worden ingediend met betrekking tot het bijhouden van het strafregister (verslag Merckx-Van Goey, Gedr. St., Kamer, 1991-92, nr. 413-12, blz. 42).

Sindsdien werd een dergelijk ontwerp nog niet ingediend. De Commissie vraagt zich af of het ontbreken van een wettelijke grond verenigbaar is met artikel 8 van de Europese Overeenkomst van de Rechten van de mens, en met artikel 22 van de gecoördonneerde Grondwet, die beide slechts door een "wet" beperkingen voorzien op het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer (zie eveneens, voor een kritische beoordeling, L. Dupont en D. Moons, "Het strafregister in België", *Panopticon*, 1980, (359), blz. 363, nr. 10, en blz. 391, nr. 73).

Het is niet aan de Commissie om zich in het raam van onderhavig advies hierover uit te spreken. De Commissie is evenwel van mening dat, wat enerzijds de inhoud van het strafregister betreft, en anderzijds de afwezigheid van een wet die de organisatie en de werking ervan regelt, het niet gerechtvaardigd zou zijn alle ambtenaren en beambten van de niveaus 1, 2 en 3, belast met het houden van het Centraal strafregister, een machtiging te verlenen waarvan de uitzonderlijke aard bijzondere waarborgen vereist.

5. Uit de inlichtingen die door de afgevaardigde ambtenaar aan de Commissie werden verstrekt, blijkt dat de machtiging aan alle ambtenaren en beambten van de niveaus 1, 2 en 3 een essentieel aspect vormt van het ontwerp dat de Commissie ter advies werd voorgelegd.

Onder die omstandigheden is de Commissie van mening dat de kritiek die voornoemde machtiging oproept, moet leiden tot een negatief advies over het gehele ontwerp.

6. De Commissie preciseert dat zij met onderhavig advies niet vooruitloopt op de beoordeling die zij zou moeten uitbrengen over een systeem voor specifieke machtigingen zoals het hiervoor vermelde, dat echter in een ander juridisch kader hoort.

OM DEZE REDENEN,

Brengt de Commissie een ongunstig advies uit over het haar voorgelegd ontwerp.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. PAUL.

(get.) P. THOMAS.